№ 1. Tammikuulla 1899. 4:s vuosikerta.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta. | Toimittajat: *I. Savolainen ja K. Reponen.*

Emilia Adolfiina Strunck.

Kuvassa, joka on Kuuromykkäin lehden kolmannella sivulla, näemme kaksi henkilöä. Toisen heistä tuntevat hyvin monet kuuromykät ja ovat varmaan iloiset saadessaan vanhan opettajattarensa kuvan. Hänen nimensä on Emilia Strunck eli Emeli-neiti, kuten oppilaat häntä koulussa kutsuvat.

Neiti Strunck on syntynyt Kuopiossa vuonna 1858. Hänen vanhempansa olivat kotoisin Saksanmaalta, mutta muuttivat sitten Suomeen, Kuopioon. Hänen isänsä oli soitonopettajana ja kauppiaana Kuopiossa ja eli siellä kuolemaansa asti. Emeli-neiti rupesi jo nuorena, 20 vuoden vanhana, opettamaan kuuromykkiä. Hän tuli v. 1879 rouva A. Stenbergin kuoltua opettajattareksi Kuopion kuuromykkäin kouluun. Vuonna 1890 sai hän Suomen valtiolta 1,000 markan suuruisen matkarahan. Kesällä samana vuonna mat-

kusti hän Saksanmaalle ja seurasi siellä opetusta monessa pohjois-Saksan kuuromykkäin koulussa. Vuonna 1893 määrättiin neiti Strunck vakinaiseksi opettajattareksi Kuopion kuuromykkäin kouluun. Hän sai valtakirjansa siihen virkaan vuonna 1895.

Kuvassamme näemme neiti Strunckin vieressä erään tytön. Se on yksi hänen monista oppilaistansa. Tämä tyttö ei ole ainoastaan kuuromykkä, vaan myös sokea. Hänen nimensä on Agneta Halonen. Hän on kotoisin Juvalta, jossa hänen isänsä elää torpparina. Agneta tuli kuuroksi kahden vuoden vanhana. Hän on nyt 12 vuoden vanha ja hän tuli 8 vuoden vanhana oppilaaksi Helsingin sokeain kouluun. Siellä hän on ollut 4 vuotta ja on hänen opettajattarenansa siellä ollut neiti Ester Knape. Hän on ollut ahkera ja ymmärtäväinen oppilas ja muisti hyvin mitä hänelle opetettiin. Sokeain koulussa huomasi hän että ihmiset puhuvat keskenään suulla eikä sormilla. Agneta tahtoi myös oppia puhumaan ja pyysi että opettajatar opettaisi myös häntä. Neiti Knape toi tytön sentähden Kuopioon viime kesänä, jossa Emeli-neiti lupasi opettaa häntä puhumaan. Agneta koetteli sormillaan neiti Strunckin kurkkua ja suuta, silloin kun opettajatar puhui jonkun kirjaimen. Sitten hän koetteli asettaa suunsa samalla tavalla ja opettajatar auttoi häntä. Hän oppi helposti puhumaan kaikki kirjaimet. Hän puhui ne selvästi ja kovasti. Kolmessa viikossa oppi hän puhumaan kaikki kirjaimet ja muutamia sanoja. Agneta on vilkas ja iloinen tyttö. Viime kesänä oli Kuopiossa myös kesäkoulu kuuromykille. Agneta oppi tuntemaan kaikki ne kuuromykät, jotka olivat kesäkoulussa ja muisti heidän nimensä.

Neiti Emelia Strunck on ensimmäinen opettajatar Suomessa, joka on opettanut kuuromykkää ja sokeaa ihmistä puhumaan. Hän on näyttänyt toteen, että semmoistakin onnetonta ihmistä voidaan opettaa puhumaan. Se on tosiaan ihmeellistä.

Emeli-neiti on jo 20 vuotta ollut opettajattarena. Koko ajan on hän opettanut Kuopion kuuromykkäin koulussa. Hän ei ole vielä olleenkaan väsynyt. Hän opettaa vielä tänäkin päivänä yhtä ahkerasti kuuromykkiä kuin silloin kun hän nuorena tuli opettajattareksi. Monet ovat ne kuuromykät, joita hän on Kuopiossa opettanut. Ja moni kuuromykkä voi olla kiitollinen neiti Strunck'ille siitä että hän on oppinut puhumaan.

Varmaankin muistavat vanhat oppilaat kiitollisuudella ja rakkaudella Emeli-neitiä ja toivovat hänelle terveyttä ja hänen työlleen jatkuvaa Jumalan siunausta.

E. A. Strunck ja sokea-kuuromykkä Agneta Halonen.

Herran rukous.

Kerran kun Jesus oli rukoillut, niin yksi hänen opetuslapsistansa sanoi Hänelle: „Herra, opeta meitä rukoilemaan!" Jesus teki, mitä opetuslapsi pyysi. Hän sanoi: „kun te rukoilette, niin sanokaa: *Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi*

maan päällä, niinkuin taivaissa. Anna meille tänäpäivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi meidän syntimme, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Äläkä johdata meitä kiusaukseen. Vaan päästä meitä pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen."

Herra Jesus itse opetti ihmisille tämän rukouksen, ja sentähden se sanotaan Herran rukoukseksi. Tärkeätä on oppia edes vähän ymmärtämään tätä rukousta. Koettakamme sentähden hartaasti ajatella sitä! Ajatelkaamme ensin sen alkusanoja, jotka ovat:

Isä meidän, joka olet taivaissa.

Jumala on luonut ihmiset; Hän on meidän taivaallinen isämme. Jesus opetti meitä sanomaan Jumalaa isäksi. Vapahtaja tahtoo, että me rukoilemme Jumalaa samalla tavalla, kuin hyvät lapset pyytävät omalta, rakkaalta isältänsä, mitä he tarvitsevat. Lapset tietävät, että isä rakastaa heitä ja mielellään antaa heille ruokaa ja muuta, jota he tarvitsevat. Samalla tavalla me saamme luottaa siihen, että Jumala tahtoo ja myöskin voi antaa meille sekä maallista että hengellistä hyvää. Ruumiimme tarvitsee maallista hyvää; sielumme tarvitsee hengellistä hyvää. Jumala tietää, mitä me tarvitsemme. — Älkäämme ajattelematta puhuko Herran rukouksen kalliita alkusanoja, vaan ajatelkaamme sitä, että Herra Jesus osoitti suuren armon ihmisille, kun Hän opetti, että Jumala on meidän isämme. Jumala on pyhä, mutta me olemme syntisiä ihmisiä. Kuitenkin saamme uskoa, että Jumala tahtoo olla meidän armollinen isämme oman laupeutensa tähden. Kun tuhlaajapoika palasi isänsä tykö, niin hän oli puettu repaleisiin; hän oli ruumiillisesti ja hengellisesti heikko. Kuitenkin isä otti hänet vastaan rakkaudella ja ilolla, sillä se oli hänen oma poikansa. Tässä vertauksessa Jesus opetti Jumalan armosta katuvaisia syntisiä kohtaan. Raamatussa on kirjoitettu meille: *Niin on Jumala maailmaa (= ihmisiä) rakastanut, että Hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo Hänen päällensä, ei pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman.* Myöskin apostoli Johannes on kirjoittanut: *Niille, jotka vastaanottivat Jeesuksen, antoi Hän voiman Jumalan lapsiksi tulla.* Jos ihminen tahtoo oppia uskomaan Jesukseen, rakastamaan ja tottelemaan Häntä, niin kaikkivaltias Jumala antaa tälle ihmiselle voiman tulla Jumalan lapseksi. Tällainen ihminen on uudestaan syntynyt, sillä hänessä on ijankaikkinen elämä. — Jos oikein ajattelemme tätä asiaa, niin me ihmettelemme, iloitsemme ja kiitämme Jumalaa Hänen suuresta armostansa.

Jos me emme tunne Jumalaa, niin me emme voi olla Hänen oikeat lapsensa emmekä voi oikein rukoilla Häntä. Ainoastaan Jumala voi tehdä ihmisen sydämen, hänen tahtonsa ja ajatuksensa sellaisiksi, että hän voi oikein rukoilla. Hurskas kuningas Davidkin rukoili: „*Jumala luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.*"

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tässä ensimäisessä rukouksessa puhutaan Jumalan nimestä. Jumalan nimi ja sana ja käskyt ovat pyhiä. Jumalan sana on paljoa parempi kuin ihmisten opetus. Hyvät opettajat voivat opettaa paljon, oikein ja hyvin, mutta he voivat myöskin opettaa huonosti jossakin asiassa. Jumalan sana ei milloinkaan opeta väärin. Sentähden meidän pitää koettaa totella Jumalan käskyjä. Ensin meidän pitää oppia ymmärtämään niitä. Jos me emme tiedä Jumalan käskyjä, niin me emme voi totella Häntä. Ihminen voi vähitellen oppia enemmän ja paremmin tottelemaan Jumalan tahtoa, kun Jumala antaa hänelle voimaa. Mutta me emme voi aivan totella Jumalan käskyjä, sillä meidän sydämessä on paljon syntisiä haluja ja ajatuksia. Me olemme kaikki syntisiä, eikä kukaan ihminen ole pyhä. Ainoastaan Jumala on pyhä.

Jos ihminen mielellään oppii Jumalan sanaa ja tahtoo totella Häntä, niin hän pyhittää Jumalan nimeä. Jumala yksin voi antaa voimaa pyhittämään Hänen nimeänsä. Sentähden me ensimäisessä rukouksessa pyydämme, että Jumala opettaisi meitä ja muita ihmisiä pyhittämään sitä. —

Pyhässä sanassaan Jumala on ilmoittanut meille nimensä, ja siitä voimme oppia vähän ymmärtämään, minkälainen Jumala on. Jumala tahtoo, että me näin oppisimme tuntemaan Hänet. Jesus sanoi: *tämä on ijankaikkinen elämä, että he tuntisivat sinun, ai-*

noan totisen Jumalan, ja jonka lähetit, Jeesuksen Kristuksen. Jos me emme tunne Jumalaa, niin me emme voi pyhittää Hänen nimeänsä. Jeesus on opettanut, että Jumalan nimi on *meidän isämme.* Jumalan Pojan nimi on *Vapahtaja* eli auttaja. Näistä nimistä me voimme jo ymmärtää, että Jumala rakastaa meitä ja tahtoo auttaa meitä. Monessa paikassa Raamatussa ilmoitetaan, että Jumala on *laupias* ja *armollinen Jumala;* toisissa paikoissa opetetaan, että Hän on *ijankaikkinen* ja *kaikkivaltias Jumala.* Jumala on itsestänsä ilmoittanut, että Hän on ankara, *kiivas Jumala,* joka kostaa, rankaisee ihmisten pahoja tekoja.

Kun muut ihmiset oikein opettavat meitä Jumalasta, niin he pyhittävät Jumalan nimeä. Mutta se, joka opettaa väärin Jumalasta, hän ei pyhitä, vaan häpäisee Herran nimeä. Esim. jos joku opettaa, että Jumala *ei ole* ankara, vaan ainoastaan laupias, niin me emme opi pelkäämään eikä oikein tuntemaan Häntä. Ja jos toinen ihminen opettaa, että Jumala on ainoastaan kaikkivaltias, pyhä ja kiivas Jumala, mutta ei armollinen syntisille, niin tämä opettaja myöskään ei opeta oikein tuntemaan Herraa; sillä tavalla me emme opi rakastamaan Häntä, vaan ainoastaan pelkäämään.

Jos ihminen on oppinut tuntemaan pyhän ja armollisen Jumalan, niin hän myöskin tahtoo oppia tottelemaan Häntä, sillä hän rakastaa Jumalaa ja pelkää Hänen vihaansa. Kun tämä ihminen saa Jumalalta voimaa voittaa kiusaukset ja elää hurskaasti, niin toiset ihmiset ymmärtävät, että Jumala on kaikkivaltias, koska Hän voi tehdä huonon, syntisen ihmisen hurskaaksi. Silloin Jumalan nimi pyhitetään oikein. — Mutta jos tiedämme Jumalan tahdon ja sanomme, että me uskomme Jumalaan, mutta kuitenkin elämme syntisesti, silloin me emme pyhitä, vaan häpäisemme Jumalan nimen. Tämä on suuri synti. Toisessa käskyssä Jumala uhkaa rangaista sitä ihmistä, joka häpäisee Hänen nimensä. Jos me pelkäämme tätä syntiä ja sydämestä tahdomme oppia pyhittämään Jumalan nimeä, silloin voimme oikein ja totuudessa rukoilla: „Pyhitetty olkoon sinun nimesi.“

Jos me rukouksessa puhumme nämät sanat, mutta emme kuitenkaan huoli itse oppia eikä opettaa muita pyhittämään Herran nimiä, silloin rukoilemme *valheellisesti* tyhjiä sanoja. Valheellinen rukous ei kelpaa Jumalalle, vaan Hän vihaa sellaista väärää rukousta. Jeesus on sanonut, että taivaallinen Isä tahtoo, että ihmiset Häntä rukoilevat *totuudessa.* (Jatk.)

Ajan vaiheessa.

Kun viisarit ne kellossa
Pyörivät hitaisesti,
Niin kaikki maailmassa
Viittaa autuaasti:

„Oi, ihmislapset, katsokaa
Teidän vaiheitanne;
Kuka Teitä kuljeltaa:
Kautta elämänne?“

Silloin vasta ihmeitä
On meillä sydämmissä,
Jos tähän voisi vastata
Mit' ompi aatoksissa?

Oi, Teitä, ihmislapsia,
Kun olette vain pienet,
Teistä Herra, Jumala
Pitää hyvät huolet.

Hän sanoo: „katso minua
Ja minun suurta voimaa
Minä kannan sinua
Ei paha voi sua voittaa“.

Hänen) oma siunaus*
Tekee rikkahaksi,

*) *Jumalan.*

Hänen armo, sulous,
Riittää runsahasti.

Ennen vuorten alkua
Lapset hälle riemuitsi
Ennen maan tään muotoa
Tähdet häntä kiitteli.

Lakka.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I. Wiipuri 18 1/1 99.

Toisen kerran saan lähettää sydämellisen tervehdyksen kaikille tämän lehden lukijoille ja toivottaa onnea alkaneelle vuodelle.

Tahdon kertoa teille, että olen muuttanut pois maanmittari Fröjdlundin luota, ja olen nyt Koiviston kirkolla herra M. Puhakan räätäliliikkeessä. Minusta ei ollut mukavaa olla karttoja piirustamassa, tahdoin mennä ulos maailmaan oppimaan. Ja nyt olen täällä Koivistolla. Minä saan palkkaa 100 m. vuodessa ja uusia vaatteita. Minulla on hyvä olla, kun vaan olen mestarille nöyrä, hyvä ja kuuliainen. Olen lukenut raamattua ja siinä käsketään ihmisen olemaan tyytyväinen. Mestari koettaa tehdä minut hyväksi henkilöksi, sentähden otti hän minut luoksensa. Hän on 22 vuoden vanha ja on naimisissa.

Joulukuun viimeisenä päivänä tulin tänne Wiipuriin postimiehen kanssa ja viivyn. Nyt asun hyvän ystäväni Hjalmar Arposen kotona, hän on kuuromykkä ja on käynyt Kuopion k. m. koulun läpitse monta vuotta sitte. Viivyn täällä yhden viikon.
Koiviston kirkonkylässä asuu 2 k. mykkää, jotka eivät ole käyneet k. m. koulussa. Yksi heistä on torpparin poika, joka osaa puhua vähän. Hänet pannaan rippikouluun, mutta ei tiedä milloin.

Toinen kuuromykkä on tyttö, joka on jo ijäkäs ja hänen kasvonsa ovat vanhan näköiset. Hän elää onnettomuuden ja kurjuuden tilassa, hän on kadottannt vanhempansa, ystävänsä ja tuttavansa. Hän on aivan yksin, mieron tiellä kulkemassa. Usein näkee hän vilua ja nälkää, eikä hänellä ole vakinaista asuntoa, vaan hän asuu vanhassa saunassa. Hän kärsii suurta puutetta ja ruumiin tuskaa, ja on aina murheellisen näköinen. Hän kävi minun kotonani kerjäämässä. Ymmärsin hänen puhettansa viittomalla, sillä se oli selvää. Me annoimme apua, josta hän tuli iloiseksi, varsinkin rahasta.

Me täällä olevat kuuromykät toivoisimme, että Viipuriin perustettaisiin k. m. yhdistys, joka voisi auttaa onnettomia sisaria ja veljiä. Täällä Viipurissa ja ympäristöllä on paljon kuuromykkiä.

Nyt tahdon minä lopettaa ja lausua jäähyväiset. Jumalan rauha ja siunaus olkoon meidän kaikkein kanssa.

J. Pykäläinen.

II. Pöytyä 23/12 98.

Nyt otan taas kynän käteeni ja kyhään K. mykkäin lehden palstoille, sekä lausun lämpimät terveiset tuttaville, tämän lehden lukijoille, opettajille ja opettajattarille. Kyllä on mielestäni hauska kun en ole unhoittanut sitä, mitä koulussa olen oppinut.

Minä puolestani lausun sydämelliset kiitokset opettajille ja opettajattarille, jotka ovat innokkaasti ahkeruudella opettaneet kuuromykkiä, saattaen heitä pakanuudesta jumalallisen elämän valoon. Olenkin usein kuullut asuinseutuni ihmisten ihmettelevän ja puhuvan: Kuinka on mahdollista opettaa kuuromykkiä ja kuinka heitä voi saada oppimaan tuntemaan Jumalaa ja hänen tekojansa ilman puhetta ja ilman kuuloa. Tätä ovat ihmiset usein minulta kyselleet. Olen koittanut silloin heille selittää kuinka opettajat ja opettajattaret mykkiä opettavat.

Olen saanut tietää että Tampereelle on perustettu kuuromykkäin yhdistys. Puolestani lausun onnea ja menestystä tälle yhdistykselle ja sen perustajalle hra A. Tallroth'ille.

Kesällä teimme Tampereelta huvimatkan Hämeenlinnaan. Kerron siitä:

Lähdimme Tampereelta viime kesänä 16 p. heinäkuuta. Ilma oli suotuisa ja kaunis. Huvimatkaan otti osaa paitsi minua 7 muuta

kuuromykkää. Me nousimme höyryvenheeseen nimeltä „Neptun III". Lähdimme klo 9 vaiheella illalla. Laiva kulki eteenpäin hyvällä vauhdilla. Matka kesti koko yön. Laivan kulkiessa me seurustelimme ja katselimme kaunista järven pintaa yöllä. Söimme eväitämme, jotka olimme matkaamme varten varustaneet. Kello 1 tienoissa yöllä saavuimme Lempoisten kanavaan, jossa on kaksi suurta porttia *) veden esteenä. Laiva kulki pitkin jokea **).

Varhain aamulla kello 3 aikaan tuli meille näkyviin vedessä suuri joukko hirsiä, joiden ylitse laivan oli mahdoton päästä. Sen täytyi pysähtyä. Se seisoi 1 ½ tuntia, odottaen miehiä poistamaan hirsiä laivan edestä. Vihdoin saatiin laiva ajautuvien hirsien lävitse. Oli sunnuntai aamu kello 10 kun saavuimme Hämeenlinnaan. Rannalla oli meitä vastassa muutamia Hämeenlinnan kuuromykkiä. He tervehtivät meitä. Eräs heistä on israelilaisnainen. Hänen luonaan seurustelimme. Israelilaisnainen tarjosi meille kahvia. Hämeenlinnassa on kymmenkunta kuuromykkää. Käveltyämme kaupungissa nousimme pieneen höyrypurteen, joka kuljetti meitä noin 2 kilometrin päässä olevaan Karlbergin kartanoon. Tämän kartanon puistossa oli paljon katselemista. Tampereelle lähdimme saman päivän illalla kello 7. Paluumatkalla sai laiva seistä sumun tähden 2 tuntia. Samoin saimme hirsien tähden taas seistä pari tuntia. Saavuimme Tampereelle maanantai-aamuna klo 8 ½. Menimme kohta työhön, mutta siitä ei tullut mitään, kun olimme väsyneitä. Matkamme oli hauska ja raitis. Koko ajan tunsin autuuttavan rauhan, jota en ole pitkiin aikoihin tuntenut.

N. L.

Karijoelta.

Syyslukukausi päätettiin Joulukuun 22 päivänä pienellä juhlalla, johon kokoontuivat oppilaiden vanhemmat ja joukko muita ihmisiä. Kello 5 j. p. p. sytytettiin joulukuusen kynttilät juhlallisesti valaisemaan koulua. Oppilaat lauloivat merkkikielellä v. k.

*) Tämmöisiä laitoksia kanavassa kutsutaan: s u l u k s i (nim. sulku).
**) Kanavaa. Toim.

virren 100. Jumala Herra taivaassa j. n. e. Sitte kaikki oppilaat kirjoittivat joulujuhlan kalliista ja ihanasta merkityksestä. Noista yhden kertomuksen kirjoitan teille rakkaat kuuromykkä veljet ja sisaret lukeaksenne. Sen kirjoitti oppilas Eliina Rintamaa, jonka kirjoitus alkoi näin:

Muistoksi rakkaan Vapahtajamme Jesuksen syntymisestä viettää kristillinen seurakunta ihanaa joulujuhlaa. Kun 4,000 vuotta oli kulunut maailman luomisesta, niin kaikki Jumalan lupaukset toteentuivat, ja Jesus sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi Neitsyt Mariasta Davidin suvusta Betlehemin kaupungissa, niinkuin profetat olivat ennustaneet Vanhassa Testamentissa. Kuin jouluyönä Jesus syntyi, niin enkelit iloiten taivaasta tulivat paimenten luoksi ja Herran kirkkaus ympärivalaisi paimenia että he suuresti peljästyivät. Mutta enkeli sanoi: Älkäät peljätkö, sillä katso minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

Teille on tänäpäivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus Herra, Davidin kaupungista, j. n. e. Kun enkelit olivat menneet paimenten tyköä taivaaseen, niin paimenet kiireesti menivät ja löysivät Marian, Joosefin ja Jesuslapsen makaavan tallin seimeessä, niinkuin enkelit olivat sanoneet paimenille. Jouluaamulla valaistaan monilla kynttilöillä kirkot ja kodit, ja kaikki ihmiset menevät iloiten kirkkoon kuulemaan kuin pappi puhuu Herran Jesuksen syntymisestä. Minä en kuule saarnaa, se on ikävä, mutta minä olen iloinen siitä kuin tiedän että Jesus on syntynyt ja ristillä kuollut kaikkein ihmisten syntein tähden, ja haudasta noussut ylös ja astunut ylös taivaaseen, ja maailman lopussa taivaasta tuleva ja kaikki kuolleet haudasta ylös herättävä, tuomiolle. Minä toivon että silloin saan puhua ja kuulla Jesuksen luona taivaassa.

Kuin joulukertomukset olivat loppuun luettu läsnäolijoille niin kaikki oppilaat lausuivat runoa, kolme oppilasta puhumalla ja toiset merkkikielellä. Sitte kaikki oppilaat kävivät yhteen rinkiin joulukuusen ympäri, jossa oppilas Otto Salin piti kauniin puheen.

Mitä merkitsevät kynttilät joulukuusessa ja sen latvassa kullattu tähti ja enkelein kauniit kuvat, siitä puhui neiti M. Grén, merkkikielellä oppilaille. Kuin Salin lopetti puheensa, niin eräs oppilas Maria Siltaoja lausui vielä pienen runovärsyn seuraavasti:

„Ihmishenki, valon lapsi, pyri valon lähteen luo.
Säkeniä säihkyviä juo, kuin janoovainen juo“.

Tutkinto päätettiin rukouksella Jumalan kaikkivaltiaan tykö, ja oppilaat lauloivat taas merkkikielellä v. k. v. 23:

Ah lakkaa, sielun murheestas, Hölla vastaan riennä, j. n. e.

Lopuksi tarjottiin oppilaille teetä ja sitä tarjotessa mitä ihmeellisintä aivan odottamatta tulee saliin hieno herrasnainen komea kapsäkki kädessä. Ensin vieras katsoi silmälasiensa takaa juhlallisen joulukuusen päälle, ja joulukuusen kynttiläin kirkkaat liekit ikäänkuin tervehtivät tätä tuntematonta vierasta. Sitte vieras kääntyi oppilasten puoleen jakaen heille joululahjoja, jotka oppilaat ottivat vastaan kiitollisuudella ilosta hämmästyneenä.

Pieniä tietoja.

— **Kuuromykkäin yhdistyksien joulujuhlat.** Vaasan kuuromykkäin yhd. joulujuhla vietettiin jouluk. 31 p. hyyräämissään huoneissa Kirkkokadun varrella. Helsingin kuuromykk. yhd. vietti juhlansa 6 p. tammik. Pienen Robertin kadun varrella ja Turun yhdistys 15 p. tammik. vanhalla koululla. Ilmajoen yhdistys ei tänä jouluna viettänyt juhlaa.

— **Suuria valokuvia** ovat Helsingin kuuromykk. yhd. lähettäneet Vaasan ja Tampereen kuuromykk. yhd. jäsenet. Myös on amerikalainen sokea-kuuromykkä Helen Keller lähettänyt oman valokuvansa. Kuva on hyvin suuri.

— **Kuolleita.** Viime lokak. 13 p. kuoli Turussa ompelia, kuuromykkä *Irene Adolfintytär* 19 v. vanhana, ja viime jouluk. kuoli niinikään myös Turussa kuuromykkä nikkari *Herman Hjorthen* 58 v. vanhana. Tammikunn 7 p. kuoli Vaasassa Palosaarella kuuromykkä neiti *Hanna Westerlund*. Hän oli synt. 11 p. syyskuuta 1858. Hän oli siis 40 v. vanha. Koulua oli hän käynyt Pietarsaaren kuuromykk. koulussa. Hän oli hiljainen ja siivo ihminen. Kaikki rakastivnt häntä. Ennen oli hän työskennellyt Vaasan tulitikkutehtaalla, nyt oli han työssä pumpulitehtaalla. Hän haudattiin 13 p. tammikuuta. Hanna Westerlundilla oli kuuromykkä sisar Lovisa Westerlund, joka kuoli v. 1895.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistys** vietti viime tammikuun 6 p:nä joulujuhlan vuokraamissa huoneissaan Pikku Robertikadun varrella N:o 9. Juhlan aloitti hengellisellä puheella Turun kuuromykkäin yhdistyksen kunniapuheenjohtaja Fritz Hirn. Tässä puheessa hän viittaamalla puhui kauniilla tavalla siitä kristillisestä rakkaudesta jota kaikkien ihmisten pitää toisilleen osoittaa. Muutamilla sanoilla yhdistyksen puheenjohtaja herra Julius Hirn tervehti läsnäolevia ja vielä puhui joulun merkityksestä. Vaasan kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja konduktööri Aksel Tallroth (puhui) esiintoi tervehdyksen Vaasan kuuromykkäin yhdistykseltä. Juhlaan olivat Helsinkiläiset kauppiaat ja leipurit lähettäneet runsaasti lahjoja, omenia, karamellia, nisuja y. m. Ilo ja tyytyväisyys loisti kaikkein silmistä. Kuten jouluna ainakin saapui joulu-ukko (Nikkari Hj. Westling), tähän joulu-illan viettoon. Hän jakeli jokaiselle pussistaan pieniä lahjoja. Makeisia ja teetä tarjottiin kaikille. Muut kuuromykät lauloivat „Maamme“ laulun. Tämän laulun johtaja litograf. Norstedt ja Vaasalaiset kuuromykät lauloivat myös „Nuorten rukous“ (laulaja Sundblom). Läsnäolijoista huomattiin Fritz ja Maria Hirn Turusta, neitsy Grönroos ja sorvari Helenius Turusta, neiti Lindèn, kuvanveistäjä Sundblom ja konduktööri Aksel Tallroth Vaasasta, neiti Carlstedt Porvoosta, opettaja Eneberg Pietarsaaresta, sorvari Lindholm Hämeenlinnasta.

Juhlaan saapui sähkösanoma Turun kuuromykkäin yhdistykseltä.

— **Vaasan kuuromykkäin yhdistys** vietti vuosijuhlansa raittiusseuran huoneissa Uuden vuoden aattona. Läsnäolevat tervetulleiksi lausui viittaamalla hra S. Sundblom. Tässä tervehdys puheessa puhui hän myös Joulun merkityksestä. Ohjelmaan kuului vielä laulua ja leikkiä. Kaikki olivat hyvin iloisia. Leikittiin kauniin joulukuusen ympärillä. Illan kuluessa juotiin virvokkeita ja syötiin kaikenlaisia makeisia, niinkuin omenia, karamellia ja fiikunoita. Kuuromykät jakelivat myös toisillensa joululahjoja. Uuden vuoden iltana kokoonnuttiin vielä kello 5 ja vietettiin juhlaa samalla ohjelmalla. Tähän tilaisuuteen oli saapunut tervehdyskirje yhdistyksen puheenjohtajalta herra A. Tallrothilta Turusta. Lopuksi jaettiin joulukuusen makeiset ja tähän päättyi juhla. Puheenjohtajan tointa hoitaa herra Tallrothin poissa ollessa hra I. Sundblom.

M. Mäkinen.

— **Tietoja kuuromykistä.** Kuuromykät *Leander Ojala* ja vaimonsa *Hilma* aikovat muuttaa Vehmaalta Pöytyälle ensi maaliskuussa. He molemmat ovat Turun koulun läpikäyneet ja menivät naimisiin 1890. Heillä on nykyään 2 lasta. Viime marraskuussa osti Leander isonlaisen talon, jonka hän ja vaimonsa ovat oikeu-

tetut omistamaan ainaiseksi. Tämä talo on Pöytyällä. Se on liki heidän vanhempiensa taloa. Leanderilla on 1 veli ja 3 sisarta jotka kaikki ovat kuuromykkiä. Kaksi heistä on läpikäynyt Huittisten kuuromykkäin koulun ja 2 on parhaillaan Turun puhekoulussa.

N. L.

— **Ilmajoen kuuromykkäinyhdistyksen** johtokunta piti kokouksen t. k. 3 p:nä. Kokouksessa päätettiin tilata „Kuuromykkäin lehteä" ja „Kuuromykkäin joululehteä" ja jakaa niitä ilmaiseksi paikkakunnan kuuromykille. Mitään juhlaa ei joulun aikana voitu pitää, vaan päätettiin sen sijaan ensi kevänä aikaan saada kokous ja juhlallisuus sekä, jos mahdollista, jumalanpalvelus kuuromykkiä varten.

— **Tapaturma.** 24 p. tammik. meni k. myk. Juho Anttilan käsi sirkkelin sahan väliin ja haavoittui pahasti. Anttila on naimisissa ja hänellä on yksi lapsi. Sahanomistaja antoi Anttilalle apurahaa.

— **Pietarsaaressa kuoli** äsken kuuromyk. miljoonamies *Petter Malm* 70 v. vanhana. Hän on lahjoittanut paljon rahaa.

Kirjallisuutta.

Joulun aikana ilmestyy hyvin paljon kirjoja. Niitä toimitetaan siksi, kun jouluna on mieli vapaa ja silloin on aikaa lukemiseen. Kirjoja kirjoittavat ne, joilla on jotain mielessä. Vaikealle tuntuu sanominen, mikä ja kuka olisi paras kirjailia. Ehkä *Juhani Aho*. Enemmän kuin 10 vuotta sitte luin minä hänen kirjoittaman kirjan „Rautatie", se oli niin hauska, raitis, maalaiselämää kuvaileva kirja, että olen sen jo lukenut 3 kertaa läpitse. *Kyösti Larsson* on kirjoittanut runoja, jotka ovat enimmäkseen semmoisia, iloisia lauluja. En ole niihin paljon tutustunut. *Arvid Järnefelt* taas kirjoittaa niin hämmästyttävän syvämietteisiä kirjoja. Sitte on vielä *Eino Leino*, joka on nuori Kyösti Larssonin koulutoveri. Häneltä on ilmaantunut joitakuita runotuotteita. „Sata ja yksi laulua" olen minä nähnyt, mutta ei se ole muuta kuin yksinkertainen, tavallinen. „Päivälehden" toimitukselta ilmaantuu joka joulu „*Joulualbumi*". Viimeisen olen minä nähnyt ja se on hauska, hyvin hauska. Sitte on vielä paljon kirjoja, joita ei jaksa tässä luetella. Raamattu sanoo, että ei ole loppua kirjojen tekemisestä ja paljon lukeminen vaivaa päätä. Parempi on kuitenkin käyttää aikaansa hyvien kirjojen lukemiseen kuin väkijuomien nauttimiseen ja tupakoimiseen. Mitä lukee, sitä oppii. Jos ei ole kirjoja, niin voipi niitä lainata joko tuttavilta tai kirjastosta.

Lakka.

— **Kuuromykkäin Joululehti.** Viime keväänä ilmoitti kuuromykkä hra A. Tallroth meille, että hänen aikomuksena on saada toimitetuksi ensi Jouluksi kuuromykkäin Joululehti. Me emme oikein uskoneet että siitä asiasta tosi tulisi. Mutta niin on kuitenkin tapahtunut. Kuuromykkäin Joululehti, Jultidning för döfstumma ilmestyi jouluksi A. Tallrohtin toimittamana. Lehti on ulkopuoleltakin kauniin näköinen. Kansilehden on piirustanut kuuromykkä A. Nordstedt. Kuvia on lehdessä paljon. Kuvat ovat myös hyvästi valittu. Alussa on K. O. Malmin kuva, se on iso kuva. Siinä on myös kuva siitä talosta jossa Malm opetti ensimmäiseksi kuuromykkiä Suomessa. Myöskin Turun vanhan k. myk. koulun kuva on lehdessä. Samoin Malmin kuva ensimmäisine oppilaineen ynnä kuva Malmin käsialasta. Lehteen on painettu Suomen k. myk. yhd. puheenjohtajain kuvat, sekä Helsingin yhd. sihteerin rouva Stadiuksen kuva. Sitten on muutamia kuvia kuuromyk. taideteoksista. Herra ja rouva Hirnin ynnä herra A. Tallrothin kipsiteoksista. Kirjoituksia on paljo lehdessä suomalaisia ja ruotsalaisia. Ne ovat kuulevien ihmisien kirjoittamia, paitsi yksi, joka on kuuromykän kirjoittama. Kirjoitukset hyviä. Niitä lukevat varmaankin kuuromykät mielellään. Kaikki kuuromykät eivät niitä voi kuitenkaan ymmärtää, sillä melkein kaikissa kertomuksissa on kieli liian vaikeaa kuuromykille. Erääseen ruotsinkieliseen kertomukseen on kuuromyk. V. Stadius myös piirtänyt hauskat kuvat. Me emme tahdo tarkemmin kertoa lehdestä vaan toivomme että jokainen kuuromykkä ostaa lehden ja lukee itse sieltä. Se maksaa 1 markan. Sitä saapi ostaa lehden toimittajalta herra Albert Tallrothilta Helsingissä.

Selitykset sana-arvoitukseen n:o 8:saan viime vuonna.

1. Kirja. 2. Ottaa. 3. Otti. 4. Kota. 5. Joki. 6. Kita. 7. Jota. 8. Joka. 9. Jotka. 10. Itki. 11. Irti. 12. Aaro. 13. Iita. 14. Katri. 15. Koira. 16. Rotta. 17. Aatto. 18. Koittaa. 19. Rata. 20. Otra. 21. Tori. 22. Riita. 23. Katto. 24. Raja. 25. Aita. 26. Oja. 27. Koti. 28. Jo. 29. Aitta. 30. Joi.

Arvoituksen on oikein arvannut kuuromykkä Maria Sihvola.

Ilmoituksia.

Kuuromykkäin Lehti

maksaa tänä vuonna Mikkelissä Kuuromykkäin lehden toimitukselta tilatessa 1 markan ja postikonttoreista tilatessa 1 mk. 32 penniä. Lehti ilmestyy tammi-, maalis-, huhti-, touko-, syys-, loka-, marras- ja joulukuussa.

Kuuromykkäin

Joululehteä

saapi ostaa allekirjoittaneelta. Se maksaa 1 markan.

Albert Tallroth.

Helsinki. Iso Robertinkatu 8.

Sisältö: Emilia Adolfina Strunck (kuvalla.) — Herran rukous. — Ajan vaiheissa (runo). — Kirjeitä kuuromykiltä I, II. — Karijoelta. — Pieniä tietoja. — Kirjallisuutta. — Selityksiä sana-arvoitukseen n:o 8:saan viime vuonna. — Ilmoituksia.

ALEKS. KASURISEN KIRJAPAINO MIKKELI, 1899.